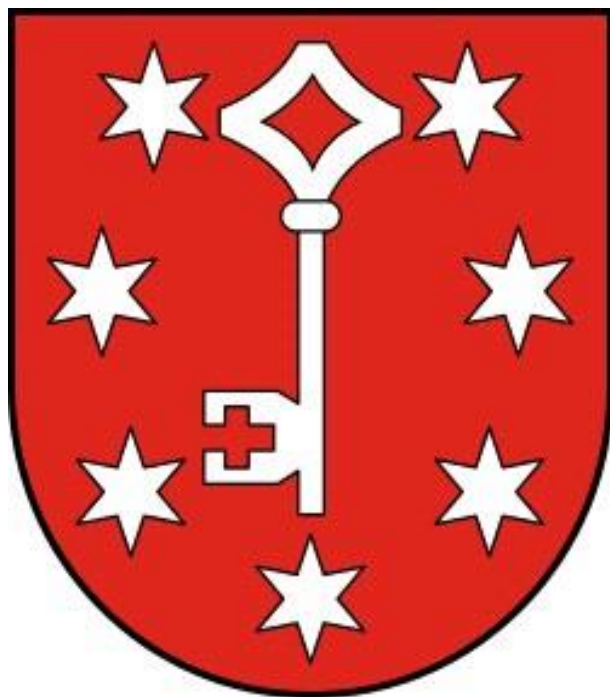

Załącznik do Uchwały Nr 172/XXXII/2021
Rady Powiaty Gorzowskiego
z dnia 28 czerwca 2021 r.

Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy w Rodzinie na lata 2021-2026

POWIATOWY PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY W RODZINIE

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	3
2. Podstawy teoretyczne zjawiska przemocy w rodzinie	4
2.1. Definicja przemocy.....	4
2.2. Rodzaje i fazy przemocy.....	5
3. Charakterystyka zjawiska przemocy w rodzinie na terenie powiatu gorzowskiego.....	7
3.1. Skala przemocy w rodzinie na terenie powiatu gorzowskiego	8
3.2. Problemy związane z szacowaniem skali przemocy w rodzinie	11
3.3. Skala przemocy w rodzinie w ujęciu ogólnopolskim- dane z Komendy Głównej Policji „Niebieska Karta” lata 2015-2020.....	14
3.4. Działanie podejmowane przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp. nakierowane na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.....	19
3.5. Analiza SWOT.....	20
4. Główne założenia programu.....	22
4.1. Realizatorzy programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie.....	22
4.2. Podstawa prawna	23
5. Cel programu.....	24
6. Opis zadań.....	25
7. Podmiot odpowiedzialny za koordynację programu.....	27
8. Czas realizacji programu.....	27
9. Przewidywane efekty realizacji programu.....	27
10. Źródła finansowania	27
11. Monitoring i ewaluacja – sposób oceny realizacji.....	27
12. Zalecenia w przypadku utrzymującego się zagrożenia COVID-19.....	28
13. Podsumowanie.....	29
14. Spis tabel	30

1. WSTĘP

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku w art. 18 i 71 wskazuje, że instytucja rodziny jest objęta szczególną ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej, a jej dobro państwo ma obowiązek uwzględnić w swojej polityce społecznej, zwłaszcza poprzez udzielanie szczególnej pomocy rodzinom znajdującym się w trudnej sytuacji społecznej. Przepis art. 33 Konstytucji RP wskazuje ponadto, że kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym, zaś zgodnie z art. 72 Konstytucji Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka, a każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją.

Nie budzi wątpliwości fakt, że zadaniem państwa jest zatem ochrona rodziny przed zagrożeniami płynącymi z zewnątrz i wewnątrz, w tym zwłaszcza przed przemocą ze strony osób najbliższych. Rodziny dotknięte przemocą pozostają w trudnej sytuacji społecznej, co jest podstawą do udzielania im szczególnej pomocy przy użyciu metod i narzędzi określonych w obecnie obowiązującym porządku prawnym.

Przemoc w rodzinie jest jednym z podstawowych zagrożeń zarówno dla rodzin rozumianych jako instytucja, podlegająca ochronie i opiece państwa, jak i dla ich poszczególnych członków. Statystycznie większość ofiar przemocy w rodzinie stanowią kobiety, a w dalszej kolejności kategorie osób, których płeć nie jest uwzględniona: małoletni, osoby starsze, osoby z niepełnosprawnościami. Bardzo często ofiarami przemocy w rodzinie są też dzieci – świadkowie.

Kwestia przemocy w rodzinie jest istotnym problemem społecznym, który dotychczas był przemilczany i mniej zauważalny. Państwo definiuje przemoc domową jako „wszelkie incydenty gróźb, przemocy lub nękania (psychologicznego, fizycznego, seksualnego, ekonomicznego lub emocjonalnego) między osobami, które żyją w związku lub są członkami tej samej rodziny, niezależnie od płci i orientacji seksualnej”. Przemoc w rodzinie jest jednym z najbardziej dotkliwych dla człowieka przestępstw, gdyż najczęściej dokonywana jest przez najbliższe osoby. Rodzina, w której dochodzi do przemocy przestaje być miejscem miłości, spokoju i bezpieczeństwa. Dom rodzinny nie jest już środowiskiem, który wypełnia prawidłowo swoje funkcje.

Pomimo, iż przemoc jest zjawiskiem nie do końca zdiagnozowanym, określana jest jako poważny problem nie tylko w kontekście pojedynczej rodziny ale i całego społeczeństwa. Z uwagi na fakt, iż przemoc jest procesem długotrwałym, przeciwdziałanie temu zjawisku

wymaga podjęcia działań o charakterze długoterminowym i kompleksowym, by skutecznie zapobiegać powstawaniu i rozprzestrzenianiu się przemocy w rodzinie.

2. PODSTAWY TEORETYCZNE ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE

2.1. Definicja przemocy

Przemoc w literaturze specjalistycznej jest definiowana jako zespół atakujących, nadzorujących i kontrolujących zachowań obejmujących przemoc fizyczną, seksualną i emocjonalną. Jest to ciąg zachowań o charakterze zamierzonym i instrumentalnym, których celem jest zniewolenie ofiary, wyeliminowanie jej suwerennych myśli i działań, podporządkowanie jej żądaniami i potrzebom sprawcy. Tymczasem praktyka i wiedza wskazują, że przemoc występuje zarówno w rodzinach dotkniętych problemem alkoholowym jak i wolnych od niego. Większość osób nadużywających alkoholu, które pod jego wpływem stają się agresywne wobec członków własnej rodziny, przyznaje się do stosowania przemocy również na trzeźwo.

Definicja formalna zawarta w art. 2 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie stanowi, że:

„Przemoc w rodzinie to jednorazowe lub powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych lub innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu psychicznym lub fizycznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”.

Większość definicji charakteryzujących zjawisko przemocy domowej podkreśla takie elementy jak:

- przewaga sił, gdzie osobą posiadającą przewagę jest osoba stosująca przemoc. Przy czym należy zauważyć, że nie chodzi tu jedynie o przewagę wynikającą z siły fizycznej. Bardzo często jest to skrupulatnie budowana przewaga emocjonalna czy ekonomiczna,
- wyrządzanie krzywdy,
- narzucanie władzy,

- dokonywanie czynów niezgodnych z obowiązującym prawem,
- naruszenie praw i dóbr osobistych,
- wywołanie cierpienia i szkody,
- działania osób stosujących przemoc skierowane są do członków rodziny,
- wykroczenie poza społeczne normy i przyjęte zasady relacji międzyludzkich.

2.2 Rodzaje i fazy przemocy

Przemoc w rodzinie może przybierać różne formy i dokonywać się przy pomocy różnych instrumentów. Można wyodrębnić różne rodzaje przemocy:

1. **Przemoc fizyczna**, m.in. bicie, znęcanie się, głodzenie, zamykanie, kopanie, policzkowanie, szarpanie, duszenie, ciągnięcie za włosy, rzucanie przedmiotami, ale także używanie niebezpiecznych narzędzi lub grożenia ich użyciem oraz zadawanie bólu.
2. **Przemoc psychiczna**, tj. sprawowanie przez sprawcę przemocy psychicznej, kontroli nad ofiarą, np. straszenie zabójstwem, użyciem przemocy, zabranie dzieci, groźby zniszczenia rzeczy, upokarzanie, używanie wulgarnych słów.
3. **Przemoc seksualna** czyli w szczególności zmuszenie do odbywania stosunku lub poddania się innym zachowaniom seksualnym, a także wymuszanie współżycia w nieakceptowanej formie.
4. **Przemoc finansowa** (ekonomiczna), np. utrzymywanie ofiary w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie jej pracy zawodowej czy też nie dawanie wystarczającej ilości pieniędzy na prowadzenie domu.
5. **Przemoc polegająca na osaczaniu**, np. ciągłe chodzenie za kimś, śledzenie, dzwonienie do niego w celu wyrządzenia mu krzywdy, zastraszenia lub nękania.
6. **Przemoc w wymiarze społecznym**, tj. m.in. zakazywanie osobie kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie jej wychodzenia z domu czy upokarzanie jej w miejscach publicznych.
7. **Przemoc poprzez zaniedbanie** – to ciągłe niezaspakajanie podstawowych potrzeb fizycznych i emocjonalnych, w szczególności w stosunku do osób zależnych. Jest zjawiskiem obejmującym bardzo szeroką skalę zachowań. Może dotyczyć zarówno działań nieświadomych jak i świadomego zaniechania działania.

Przemoc w rodzinie może dotyczyć następujących relacji:

- rodziców/opiekunów wobec dzieci,

- małżonków/partnerów w związku,
- osób starszych w rodzinie,
- przemoc między rodzeństwem,

Podstawowe cechy przemocy:

1. oddziałuje destrukcyjnie na wszystkie osoby uwikłane w zjawisko: osoby doznające przemocy, stosujące ją oraz świadków,
2. charakteryzuje się występowaniem cykli przemocy, ma tendencję do powtarzania się, eskaluje, nie zatrzymana może przybierać na sile,
3. przebiega w wymiarze dominacji i uległości,
4. przejawia się w różnorodnych formach,
5. może pojawić się w każdej relacji i spotkać każdego.

Fazy przemocy :

a) **faza narastania napięcia** - faza tworzenia się i wzrostu wyraźnie odczuwanego napięcia w relacji pomiędzy osobą doznającą przemocy, a ją stosującą. Dla ofiar przemocy jest to szczególnie trudny czas. Odczuwane napięcie staje się niezwykle uciążliwe i trudne do zniesienia. Podejmują one wtedy wiele działań, które w ich opinii mogą zmniejszyć dyskomfort. Mogą nawet prowokować do wybuchu agresji, ponieważ czas po ataku może być łatwiejszy do wytrzymania.

b) **faza gwałtownej przemocy** - faza eskalacji, wybuchu agresji, w tym zwykle incydentów tzw. gorącej przemocy; znieważania, poniżania i często używania przemocy fizycznej (agresja w tej fazie może być zagrażająca dla zdrowia i życia ofiary, moment zakończenia aktu przemocy zależy wyłącznie od sprawcy i nie ma najczęściej żadnego związku z zachowaniem ofiary),

c) **faza „miodowego miesiąca”** – obejmuje okres po „gorącym” akcie przemocy. Osoba stosująca przemoc zwykle zdaje sobie sprawę ze skutków swojego zachowania. Mogą pojawić się wtedy konsekwencje w postaci wszczętej procedury Niebieskie Karty, wszczętego postępowania karnego, interwencji służb. Sprawca podejmuje działania zmierzające do udobruchania ofiary. Stosuje wiele mechanizmów mających na celu zminimalizowanie skali zjawiska i odwrócenie od siebie odpowiedzialności za powstałe konsekwencje. Osoby doznające przemocy w wyniku tych działań stają się skłonne do przebaczenia, dawania „drugiej szansy” i wycofywania się z toczących się postępowań.

Faza „miodowego miesiąca” zatrzymuje ofiarę w sytuacji przemocy. Prawdziwe zagrożenie, jakie niesie ze sobą ta faza jest związane z tym, że przemoc w następnym cyklu może być

gwałtowniejsza i za każdym kolejnym razem narastająca. Jeśli już raz doszło do użycia przemocy, to zwykle będzie się ona powtarzać.

Stosowanie przemocy prowadzi do niskiej samooceny, poczucia bezsilności i bezradności, ciągłego niepokoju, depresji oraz chorób związanych ze stresem. Szczególnie dramatyczne konsekwencje przemocy zauważa się u dzieci. Powoduje bowiem ona w ich psychice nieodwracalne skutki, które mogą dać znać o sobie dopiero w życiu dorosłym.

Przemoc to wykorzystanie swojej przewagi nad drugim człowiekiem (fizycznej, emocjonalnej, społecznej, duchowej). Mamy z nią do czynienia, wówczas gdy osoba słabsza (ofiara) poddana jest przez dłuższy czas negatywnym działaniom osoby lub grupy osób silniejszych (sprawcy przemocy).

3. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA PRZEMOCY W RODZINIE NA TERENIE POWIATU GORZOWSKIEGO ORAZ DIAGNOZA PROBLEMU

Powiat gorzowski leży w zachodniej części Polski, na północnym skraju województwa lubuskiego.

Powierzchnia powiatu wynosi ogółem 1 214 km². Zamieszkuje go 72054 tys. osób, z czego 36416 osób w miastach.

W poszczególnych gminach ludność wygląda następująco:

Gmina Santok - 8734 mieszkańców.

Gmina Deszczno - 10039 mieszkańców.

Gmina Kłodawa - 8723 mieszkańców.

Gmina Bogdaniec - 7109 mieszkańców.

Gmina Witnica - 12811 mieszkańców.

Gmina Lubiszyn - 6898 mieszkańców.

Kostrzyn nad Odrą - 8729 mieszkańców.

Gęstość zaludnienia wynosi 59,35 osób na km². (dane GUS na dzień 30.06.2020r.)

3.1. Skala przemocy w rodzinie na terenie Powiatu Gorzowskiego

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp. otrzymało informacje statystyczne na temat skali zjawiska przemocy oraz podejmowanych działaniach przez szereg instytucji, które bezpośrednio lub pośrednio zajmują się pomocą ofiarom przemocy lub prowadzą działania nakierowane na sprawcę przemocy. Skala zjawiska przemocy określana była w oparciu o informacje KMP w Gorzowie Wlkp.

Dane uzyskane z KMP w Gorzowie Wlkp. obrazują skalę zjawiska na terenie działania Komendy tj. na terenie powiatu gorzowskiego. Dane te przedstawia poniższa tabela oraz wykres.

Tabela 1. Dane Komendy Miejskiej Policji w Gorzowie Wlkp.

1.	Liczba interwencji domowych	2016r.- 1462 2017r.- 1487 2018r.- 1566 2019r.- 1501 2020r.- 1349 OGÓLEM: 7365
2.	Liczba interwencji domowych dotyczących przemocy podczas, których sporządzono „Niebieska Karta”	2016r.- 98 2017r.- 77 2018r.- 75 2019r.- 80 2020r.- 91 OGÓLEM: 421
3.	Liczba sprawców przemocy domowej (teren Komisariatu Policji w Witnicy oraz	2016r.- 33 2017r.- 31

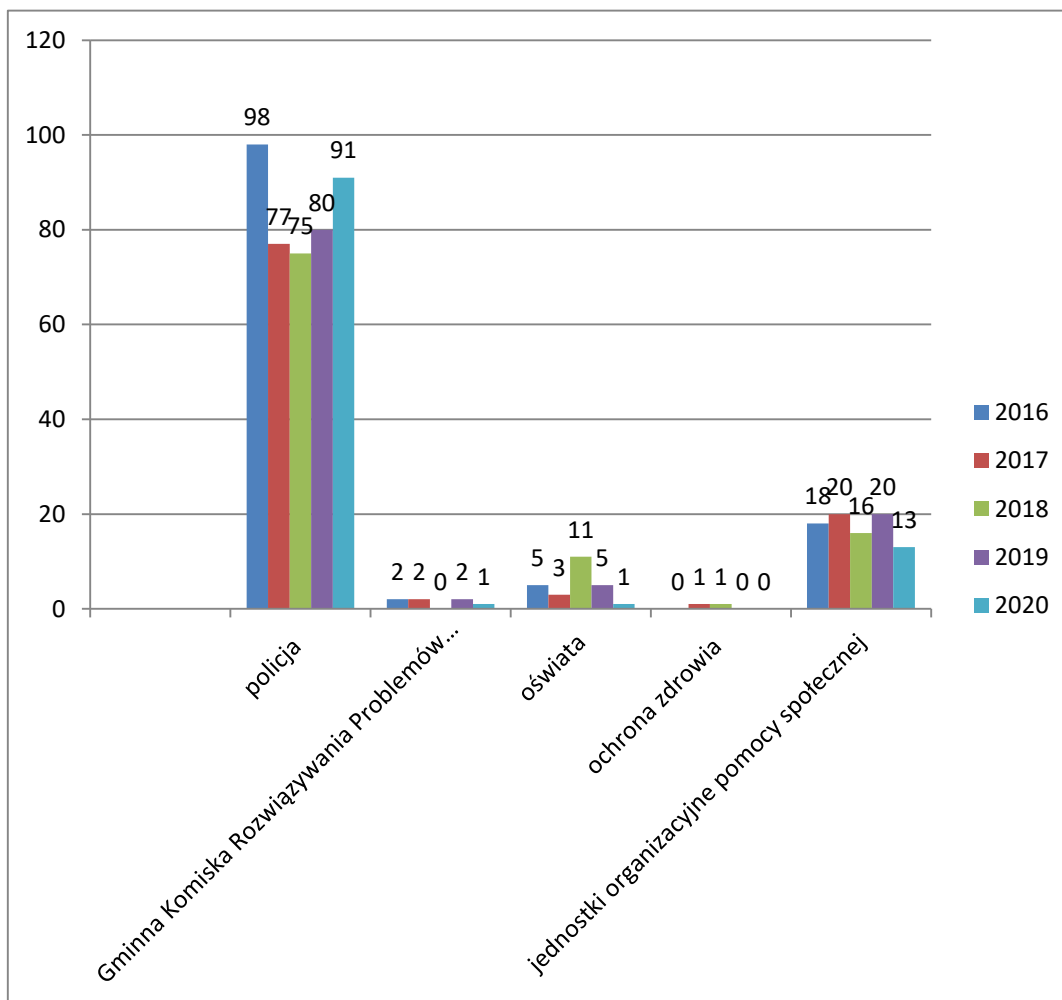
	Komisariatu Policji w Kostrzynie nad Odrą)	2018r.- 37 2019r.- 37 2020r.- 41 OGÓLEM: 179
4.	Liczba sprawców przemocy pod wpływem alkoholu (teren Komisariatu Policji w Witnicy oraz Komisariatu Policji w Kostrzynie nad Odrą) z wiersza 3	2016r.- 18 2017r.- 14 2018r.- 18 2019r.- 18 2020r.- 14 OGÓLEM:82
5.	Liczba pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej – dotyczy art. 207 Kodeksu Karnego	2016r.- 26 2017r.- 20 2018r.- 39 2019r.- 52 2020r.- 68 OGÓLEM: 15
6.	Liczba spraw przekazanych do Prokuratury	2016r.- 20 2017r.- 16 2018r.- 36 2019r.- 48 2020r.- 60 OGÓLEM: 1188

Z informacji uzyskanych z Komendy Miejskiej Policji w Gorzowie Wlkp. nie ma klarownego kierunku wskazującego na wzrost bądź spadek ilości interwencji domowych. Natomiast znacznie wzrosła ilość osób pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej oraz spraw przekazanych do Prokuratury.

Tabela 2. Dane z Zespołów Interdyscyplinarnych ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie z terenu Powiatu Gorzowskiego.

1.	Wypełniony formularz „Niebieska Karta” przez pracownika socjalnego	2016r.- 18 2017r.- 20 2018r.- 16 2019r.- 20
----	--	--

		2020r.- 13
2.	Wypełniony formularz „Niebieska Karta” przez przedstawiciela Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych	2016r.- 2 2017r.- 2 2018r.- 0 2019r.- 2 2020r.- 1
3.	Wypełniony formularz „Niebieska Karta” przez przedstawiciela placówki oświaty	2016r.- 5 2017r.- 3 2018r.- 11 2019r.- 5 2020r.- 1
4.	Wypełniony formularz „Niebieska Karta” przez przedstawiciela ochrony zdrowia	2016r.- 0 2017r.- 1 2018r.- 1 2019r.- 0 2020r.- 0
5.	Ilość zamkniętych procedur „ Niebieska Karta”	2016r.- 75 2017r.- 95 2018r.- 64 2019r.- 65 2020r.- 83

Wykres 1 Liczba procedur „Niebieska Karta” wszczętych w latach 2016-2020 przez uprawnione podmioty.

Źródło: opracowanie własne

Z przeprowadzonej analizy zjawisk przemocy na terenie powiatu gorzowskiego wynika, że w latach 2016-2020 Niebieska Karta najczęściej zakładana była przez funkcjonariuszy policji.

3.2 Problemy związane z szacowaniem skali zjawiska przemocy w rodzinie

Diagnoza szacowania skali zjawiska przemocy w rodzinie jest bardzo trudna. Nakłada się tutaj kilka znaczących problemów głównie w metodologii badań, które nie dają jednoznacznych odpowiedzi co do przyczyn przemocy i metod jej zapobiegania. Dużą, a może nawet podstawową barierą dla badania zjawiska przemocy w rodzinie jest kwestia świadomości, w tym świadomości społecznej (a więc też stereotypów). Mimo, iż ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie określa definicję tego zjawiska, to w rzeczywistości

definicja przemocy w rodzinie może być bardzo różnie rozumiana. Spory definicyjne mogą toczyć naukowcy i specjaliści, ale też zwykli ludzie różnie rozumieją to zjawisko. Dla przykładu w ciągu ostatnich 10 lat zmniejszył się odsetek osób, które uważają, że są sytuacje, że dziecku trzeba dać klapsa (z 78% do 61%). W szczególności mniej jest osób, które są w swych opiniach zdecydowane (spadek z 28% do 12%).

Źródło: Przemoc domowa wobec dzieci, Komunikat CBOS Nr 49/2019, [z:] <https://www.cbos.pl/>

W środowiskach dotkniętych przemocą od pokoleń może ona uchodzić za coś „normalnego”. W takich sytuacjach część osób doznających przemocy nie zgłasza się po pomoc, bo też ani nie widzi takiej potrzeby, ani nie dostrzega sensu w takim działaniu. Taki człowiek zapytany o to, czy jest osobą doznającą przemocy w rodzinie, może też zaprzeczyć i być w pełni przekonany, że tak właśnie jest.

Inne osoby doznające przemocy w rodzinie są świadome swojej sytuacji, ale czy to przez poczucie wstydu, czy przekonanie o nieuchronności swego losu, nie proszą o pomoc i nie przyznają się do bycia osobą doznającą przemocy. Oznacza to, że w obecnych uwarunkowaniach spodziewać się należy, że dane dotyczące skali przemocy w stosunku do rzeczywistości wciąż są zaniżone. Dlatego jak wynika z policyjnych statystyk skala przemocy w rodzinie systematycznie wzrasta. Należy również podkreślić, że uzasadnieniem powyższego jest też zmiana świadomości społecznej jaka dokonuje się od lat dzięki licznym kampaniom społecznym.

Analizując dane w zakresie sprawstwa przemocy w rodzinie, zebrane z obszaru powiatu gorzowskiego oraz ogólnokrajowego, zbadanie jego rozmiarów i rozpowszechnienia się zjawiska przemocy w rodzinie nie jest sprawą prostą. Mogłoby się wydawać, że jasną odpowiedź przynosić będą statystyki policyjne czy dane zebrane z Ośrodków Pomocy Społecznej, tymczasem należy pamiętać, że:

a. przemoc w rodzinie jest w dużej mierze zjawiskiem ukrytym i wiele osób doznających przemocy w rodzinie nie zgłasza się po pomoc;

b. przedmiotem działań policji, prokuratury oraz sądów są zasadniczo przestępstwa przeciwko rodzinie i opiece (z art. 207 kk). Warto przy tej okazji zaznaczyć, że sama przemoc ekonomiczna w oderwaniu od innych typów przemocy nie jest przestępstwem;

c. umorzenie sprawy nie musi oznaczać tego, że przemoc w rodzinie nie miała miejsca. Może natomiast wiązać się z tym, że nie został zebrany odpowiedni (w rozumieniu przepisów prawnych) materiał dowodowy.

Według danych zawartych w sprawozdaniu z Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie od 2015 do 2020 roku liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta” wrosła o około jedną trzecią (z 66 961 do 98 307). Podejrzani o przemoc to przeważnie (tj. w ponad 90%) mężczyźni. Jak wynika ze statystyk policji, rok do roku w bardzo wielu przypadkach podejrzewani sprawcy są pod wpływem alkoholu (około 60%).

Patrząc na charakterystykę osób doznających przemocy w rodzinie w statystykach policji widać również, że w ciągu 7 lat (od 2012 do 2018 roku) zmniejszył się udział objętych procedurą osób małoletnich (z 25% do 14%) i jednocześnie wzrósł odsetek kobiet (z 65% do 74%).

**3.3 Skala przemocy w rodzinie na w ujęciu ogólnopolskim dane Komendy Głównej
Policji „Niebieska Karta” lata 2015 r. - 2020**

Dane za rok 2020		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	72 601
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	59 701
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy w rodzinie w trakcie trwającej procedury	12 900
2.	Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą (ogółem), w tym:	85 575
a)	kobiet	62 866
b)	mężczyzn	10 922
c)	małoletnich	11 787
3.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie (ogółem), w tym:	73 228
a)	kobiet	6 677
b)	mężczyzn	66 198
c)	nieletnich	353
4.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	39 798
a)	kobiety	1 986
b)	mężczyźni	37 781
c)	nieletni	31
5.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	288

Tabela 3. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska Karta rok 2020

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy w rodzinie dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Dane za rok 2019		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	74 313
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	61 076
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy w rodzinie w trakcie trwającej procedury	13 237
2.	Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą (ogółem), w tym:	88 032
a)	kobiet	65 195
b)	mężczyzn	10 676
c)	małoletnich	12 161
3.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie (ogółem), w tym:	74 910
a)	kobiet	6 448
b)	mężczyzn	68 148
c)	nieletnich	314
4.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	42 583
a)	kobiety	2 126
b)	mężczyźni	40 435
c)	nieletni	22
5.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	309

Tabela 4. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska Karta rok 2019

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy w rodzinie dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Dane za rok 2018		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	73 153
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	59 829
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy w rodzinie w trakcie trwającej procedury	13 324
2.	Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą (ogółem), w tym:	88 133
a)	kobiet	65 057
b)	mężczyzn	10 672
c)	małoletnich	12 404
3.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie (ogółem), w tym:	73 654
a)	kobiet	6 045
b)	mężczyzn	67 306
c)	nieletnich	303
4.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	43 182
a)	kobiety	1 903
b)	mężczyźni	41 257
c)	nieletni	22
5.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	427

Tabela 5. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska Karta rok 2018

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy w rodzinie dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Dane za rok 2017		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	75 662
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	61 980
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy w rodzinie w trakcie trwającej procedury	13 682
2.	Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą (ogółem), w tym:	92 529
a)	kobiet	67 984
b)	mężczyzn	11 030
c)	małoletnich	13 515
3.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie (ogółem), w tym:	76 206
a)	kobiet	5 878
b)	mężczyzn	70 035
c)	nieletnich	293
4.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	46 092
a)	kobiety	2 028
b)	mężczyźni	44 037
c)	nieletni	27

Tabela 6. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska Karta rok 2017

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy w rodzinie dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Dane za rok 2016		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	73 531
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	59 590
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy w rodzinie w trakcie trwającej procedury	13 941
2.	Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą (ogółem), w tym:	91 789
a)	kobiet	66 930
b)	mężczyzn	10 636
c)	małoletnich	14 223
3.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie (ogółem), w tym:	74 155
a)	kobiet	5 461
b)	mężczyzn	68 321
c)	nieletnich	373
4.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	46 537
a)	kobiety	1 993
b)	mężczyźni	44 499
c)	nieletni	45
5.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	598

Tabela 7. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska Karta rok 2016

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy w rodzinie dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

Dane za rok 2015		
1.	Liczba wypełnionych formularzy „Niebieska Karta – A” (ogółem), w tym:	75 495
a)	liczba formularzy wszczynających procedurę	61 133
b)	liczba formularzy dotyczących kolejnych przypadków przemocy w rodzinie w trakcie trwającej procedury	14 362
2.	Liczba osób, co do których istnieje podejrzenie, że są dotknięte przemocą (ogółem), w tym:	97 501
a)	kobiet	69 376
b)	mężczyzn	10 733
c)	małoletnich	17 392
3.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie (ogółem), w tym:	76 034
a)	kobiet	5 244
b)	mężczyzn	70 484
c)	nieletnich	306
4.	Liczba osób, wobec których istnieje podejrzenie, że stosują przemoc w rodzinie będących pod wpływem alkoholu (ogółem), w tym:	48 841
a)	kobiety	1 972
b)	mężczyźni	46 830
c)	nieletni	39
5.	Liczba dzieci umieszczonych w rodzinie zastępczej lub w placówce opiekuńczo – wychowawczej	275

Tabela 8. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska Karta rok 2015

Źródło: Formularz III/8, Sprawozdanie z podjętych przez policję działań wobec przemocy w rodzinie dotyczące procedury „Niebieskie Karty”.

3.4 Działania podejmowane przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp. nakierowane na przeciwdziałanie przemocy w rodzinie.

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie od 2009r. prowadzi Ośrodek Interwencji Kryzysowej. Udzielając pomocy dla ofiar przemocy zabezpiecza mieszkańców poprzez umieszczenie na czas sytuacji kryzysowej w Ośrodku Interwencji Kryzysowej w Kamieniu Wielkim oraz prowadzi specjalistyczne poradnictwo w szczególności prawne

i psychologiczne dla ofiar przemocy współpracując z policją oraz innymi instytucjami z terenu powiatu gorzowskiego.

Program korekcyjno-edukacyjny realizowany jest przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie od 2008r. Program skierowany jest do osób stosujących przemoc w rodzinie i opracowany został zgodnie z Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie. Program jest realizowany na terenie Zakładu Karnego w Gorzowie Wlkp., Oddział Zewnętrzny w Słońsku. Program ten realizowany jest w formie warsztatów grupowych i konsultacji indywidualnych. Celem tych zajęć jest dostarczenie uczestnikom określonej wiedzy w tym: analizy systemu osobistych przekonań i postaw oraz ćwiczenie nowych konstruktywnych form myślenia i zachowania. W 2015 roku poszerzono zakres terenowy oddziaływania Programu, realizując zajęcia w siedzibie PCPR w Gorzowie Wlkp., umożliwiając tym samym udział w Programie zainteresowanym pochodzącym z terenu całego Powiatu Gorzowskiego.

W roku 2015 Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp., złożyło wnioski na realizację programów: „Wspieranie jednostek samorządu terytorialnego w tworzeniu systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie” oraz „Program ograniczania przestępczości i aspołecznych zachowań”. Pomimo zakwalifikowania przez MPiPS oraz MSW nie uzyskano funduszy na ich realizację. W latach 2021-2026 ponownie PCPR będzie ubiegało się o dofinansowanie na realizację w/w programów.

3.5 Analiza SWOT

Analiza SWOT stanowiła pomoc przy dokonywaniu oceny zasobów i otoczenia systemu przeciwdziałania przemocy oraz określenia obszarów problemowych i priorytetów jego rozwoju. Polegała na identyfikacji kluczowych atutów i słabości oraz na konfrontowaniu ich z aktualnymi i przyszłymi szansami i zagrożeniami. Bazowe zestawienie mocnych stron (S), słabych stron (W), szans (O) i zagrożeń (T) dla takich sfer systemu przeciwdziałania przemocy w rodzinie i ochrony ofiar przemocy w rodzinie w powiecie jak: instytucje i podmioty działające na rzecz rodzin dotkniętych problemem przemocy, zostało opracowane przez zespół pracowników socjalnych.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> - stała współpraca z Ośrodkami Pomocy Społecznej oraz innymi instytucjami tj. Policja , kuratorami, Sądami. - zaangażowanie i kompetencje pracowników Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie - bezpośredni wgląd w sytuacje rodzinną dziecka, - swobodny dostęp do specjalistycznego poradnictwa tj. psycholog, pedagog, prawnik - bezpośrednia organizacja programu korekcyjno – edukacyjnego - Ośrodek Interwencji Kryzysowej 	<ul style="list-style-type: none"> - opór do wszczynania procedury „Niebieskie Karty” ze strony przedstawicieli ochrony zdrowia oraz oświaty, - brak specjalistów wśród przedstawicieli służb w prowadzeniu specjalistycznej pracy z osobami uwikłanymi w przemoc w rodzinie, - wypalenie zawodowe kadry pomagającej osobom doświadczającym i stosującym przemoc w rodzinie, - zbyt mały dostęp do specjalistów, w tym lekarzy psychiatrów, psychologów, terapeutów, - małe zaangażowanie w proces zmiany ze strony osób stosujących przemoc.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> - akceptacja społeczna dla działań podejmowanych na rzecz zapobiegania przemocy w rodzinie, - ogólnopolskie i lokalne kampanie, akcje edukacyjno-informacyjne powodujące wzrost świadomości społeczeństwa na temat zjawiska przemocy rodzinie, - oferty szkoleniowe dostosowane do potrzeb osób zajmujących się pracą z rodzinami problemowymi, 	<ul style="list-style-type: none"> - brak procedur dotyczących osób stosujących przemoc (np. brak sankcji za odmowę udziału w programie korekcyjno-edukacyjnym), - poczucie bezkarności osób stosujących przemoc (wydłużony proces karny, niekonsekwentnie stosowany zakaz zbliżania się lub nakaz opuszczenia mieszkania, zbyt powszechne zawieszanie wykonania

<ul style="list-style-type: none"> - możliwość wykorzystania istniejących przepisów prawa pozwalających na skuteczniejszą izolację osób stosujących przemoc od osób doświadczających przemocy w rodzinie, - możliwość pozyskiwania środków finansowych z funduszy UE na programy przeciwdziałania przemocy w rodzinie. 	<ul style="list-style-type: none"> kary pozbawienia wolności), - głęboko zakorzenione w świadomości społecznej stereotypy i mity na temat przemocy w rodzinie, szczególnie niepokojący wśród osób zobowiązanych do przeciwdziałania przemocy, - wysoki poziom tolerancji społecznej na stosowanie przemocy w rodzinie, - ciągle obecne przekonania dotyczące skuteczności przemocowych metod wychowawczych wobec dzieci, - brak określenia wymagań w zakresie kompetencji osób zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie.
--	--

Tabela 8. Analiza SWOT (opracowanie własne)

4. GŁÓWNE ZAŁOŻENIA PROGRAMU

Program skierowany jest do:

- a) ofiar przemocy w rodzinie, w tym:
 - dzieci
 - współmałżonków lub partnerów w związkach nieformalnych;
 - osób starszych;
 - osób niepełnosprawnych.
- b) sprawców przemocy w rodzinie;
- c) świadków przemocy w rodzinie.

4.1 Realizatorami programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie są:

- a) Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp.;
- b) Policja;
- c) Ośrodki Pomocy Społecznej z terenu Powiatu Gorzowskiego;
- d) Gminne Zespoły Interdyscyplinarne;

4.2 Program wchodzi w życie przy następującym stanie prawnym:

Najważniejszym aktem prawnym w polskim ustawodawstwie jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 2009 nr 114 poz. 946), która gwarantuje wszystkim obywatelom ochronę przed każdym rodzajem przemocy. Art. 40 Konstytucji stanowi, „nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych”. Następny – „każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym” (art. 47). „Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych” (art.71 pkt.1). „Rzeczypospolita Polska zapewnia ochronę praw dziecka. Każdy ma prawo żądać od organów władzy publicznej ochrony dziecka przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Dziecko pozbawione opieki rodzicielskiej ma prawo do opieki i pomocy władz publicznych. W toku ustalania praw dziecka organy władzy publicznej oraz osoby odpowiedzialne za dziecko są obowiązane do wysłuchania i w miarę możliwości uwzględniania zdania dziecka. Ustawa określa kompetencje i sposób powoływania Rzecznika Praw Dziecka” (art. 72).

Kolejne krajowe akty prawne odnoszące się również do przepisów poruszających kwestie przeciwdziałania przemocy w rodzinie to:

- ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. 2020 poz. 1359);
- ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U.2020.360);
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz.U. 2020 poz. 821ze zm.);
- ustawa z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. 2020 poz. 685);
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. 2020 poz. 1444);
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. 2020 poz. 30);
- ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. 2020 poz. 523);
- ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 2020 poz. 1575);
- ustawa z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2020 poz. 611);
- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz.U. 2018 poz. 969);
- ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2020 poz. 2050);

- ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. 2019 poz. 2277);
- ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. 2020 poz. 920).

Jednak podstawowymi regulacjami prawnymi podejmującymi problem przeciwdziałania przemocy w rodzinie i w sposób najbardziej szczegółowy określającymi zadania i obowiązki poszczególnych służb są przede wszystkim:

- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. 2020 poz. 218),
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. 2019 poz. 2277),
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. 2020 poz. 1876 ze zm.).

Znaczącym elementem w przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie jest procedura „Niebieskie Karty”. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 13 września 2011 roku w sprawie procedury „Niebieskie Karty” oraz wzorów formularzy „Niebieska Karta”, które weszło w życie 18 października 2011 r. określa formy wykonywania zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie. Jego głównym celem jest rozpoznawanie przemocy i usprawnienie pomocy oferowanej przez przedstawicieli różnych służb w środowisku lokalnym, ale też tworzenie warunków do systemowego, interdyscyplinarnego modelu pracy z rodziną.

5. CEL PROGRAMU

Głównym celem Powiatowego Programu Przeciwdziałania Przemocy Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie na lata 2021 - 2026 jest: tworzenie warunków do skutecznego przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

W ramach realizacji Programu wyznaczono pięć zadań:

- 1) Diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie,
- 2) Podnoszenie poziomu świadomości i wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie,
- 3) Szkolenie służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie,
- 4) Działania podejmowane w zakresie zapewnienia ochrony i udzielania pomocy osobom dotkniętym przemocą,
- 5) Oddziaływanie na osoby stosujące przemoc.

6. OPIS ZADAŃ

Zadania	Sposób realizacji	Podmiot odpowiedzialny	Termin realizacji
1.Diagnozowanie zjawiska przemocy w rodzinie:	<ul style="list-style-type: none"> - zebranie szczegółowych wiadomości na temat rozmiaru zjawiska przemocy w rodzinie w Powiecie Gorzowskim, - zbadanie istniejącej infrastruktury instytucji pomagających ofiarom przemocy w rodzinie w Powiecie Gorzowskim, - zbadanie potrzeb szkoleniowych pracowników „pierwszego kontaktu” w zakresie przemocy w rodzinie, - rejestrowanie przypadków przemocy. 	PCPR	2021-2026
2.Podnoszenie poziomu świadomości i wrażliwości społecznej wobec przemocy w rodzinie:	<ul style="list-style-type: none"> - kampanie społeczne zarówno piętnujące przemoc w rodzinie, a także propagujące pozytywne postawy w stosunkach międzyludzkich, - konferencje i spotkania merytoryczne na temat przemocy w rodzinie z udziałem pracowników socjalnych z Ośrodków Pomocy Społecznej, pedagogów, psychologów, funkcjonariuszy policji, - upowszechnianie materiałów informacyjnych na temat zjawiska przemocy. 	PCPR, Policja, OPS	2021-2026

3.Szkolenie służb zajmujących się przeciwdziałaniem przemoc w rodzinie:	<ul style="list-style-type: none"> - przygotowanie konferencji, szkoleń, spotkań edukacyjnych w zakresie przyczyn i skutków przemoc w rodzinie. 	PCPR	2021-2026
4.Podejmowanie działań w zakresie zapewnienia ochrony i udzielania pomocy osobom dotkniętym przemocą:	<ul style="list-style-type: none"> - prowadzenie Ośrodka Interwencji Kryzysowej w Kamieniu Wielkim, - udostępnienie do publicznej wiadomości informacji o instytucjach udzielających pomocy w sytuacjach doświadczania przemoc w rodzinie (BIP, Wiadomości z Powiatu, prasa lokalna) - poprzez efektywną współpracę z gminnymi Zespołami Interdyscyplinarnymi do spraw przemoc, zwiększenie dostępności do poradnictwa psychologicznego, pedagogicznego i prawnego. - działania Gminnych Zespołów Interdyscyplinarnych w środowiskach zagrożonych przemocą. 	PCPR, gminne zespoły interdyscyplinarne	2021-2026
5.Oddziaływanie na sprawców przemoc	<ul style="list-style-type: none"> - opracowanie i realizacja programów korekcyjno – edukacyjnych dla sprawców przemoc w rodzinie, - praca socjalna z osobami stosującymi przemoc w rodzinie, 	PCPR	2021-2026

Tabela 9. Opis zadań (opracowanie własne)

7. PODMIOT ODPOWIEDZIALNY ZA KOORDYNACJĘ PROGRAMU

Odpowiedzialnym za realizację i koordynację programu będzie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp.

8. CZAS REALIZACJI PROGRAMU

Zakłada się, że Powiatowy Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie realizowany w latach: 2021 – 2026.

9. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

- a. Zmiana postaw społeczeństwa wobec przemocy w rodzinie oraz ofiar przemocy, w tym zmniejszenie tolerancji na przejawy przemocy;
- b. Wzrost liczby osób profesjonalnie pomagających ofiarom i sprawcom przemocy w rodzinie oraz wzrost liczby osób objętych pomocą,
- c. Poszerzenie oferty wsparcia dla ofiar i sprawców przemocy;
- d. Zwiększenie dostępności specjalistycznej pomocy dla ofiar przemocy;
- e. Zmniejszenie skali występowania zjawiska przemocy w rodzinie w powiecie gorzowski;
- f. Wzmacnianie współpracy interdyscyplinarnej w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

10. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA

Źródłem finansowania zadań określonych w niniejszym programie będą środki finansowe pochodzące z budżetu powiatu przekazywane na realizację zadań własnych, jak również środki otrzymywane z budżetu państwa. Ewentualnie, środki pochodzące ze źródeł zewnętrznych, w ramach ogłaszanych przez różne podmioty konkursów oraz funduszy europejskich.

11. MONITORING I EWALUACJA – SPOSÓB OCENY REALIZACJI

Koordynatorem realizacji działań określonych w Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będzie Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Gorzowie Wlkp. Monitoring i ewaluacja Programu, polegające na systematycznym zbieraniu i analizowaniu informacji dotyczących realizowanych działań, prowadzony będzie przez Koordynatora Programu - PCPR. Ewaluacja programu dostarczy

odpowiedzi, jaka jest trafność, skuteczność, użyteczność i efektywność programu, a także, do jakiego stopnia oddziaływanie programu przyczyni się do osiągnięcia celu głównego. Dostarczy odpowiedzi odnośnie potrzeb odbiorców programu oraz w jakim zakresie można oczekiwać, że pozytywne zmiany będą trwać po zakończeniu realizacji działań wynikających z Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie.

12. ZALECENIA W PRZYPADKU UTRZYMUJĄCEGO SIĘ ZAGROŻENIA COVID-19

W związku z epidemią koronawirusa rekomenduje się systematyczne monitorowanie komunikatów, informacji, zaleceń i rekomendacji zamieszczanych na stronach internetowych <https://www.gov.pl/web/koronawirus> oraz zamieszczanych przez:

1. Ministerstwo Edukacji Narodowej: <https://www.gov.pl/web/edukacja>
2. Głównego Inspektora Sanitarnego: <https://www.gov.pl/web/gis>
3. Ministerstwo Zdrowia: <https://www.gov.pl/web/zdrowie>.

W celu zwiększenia bezpieczeństwa zdrowotnego osób realizujących zadania związane z procedurą „Niebieskie Karty”, osób i rodzin doświadczających przemocy wskazane jest utrzymanie i bezwzględne przestrzeganie wzmożonego reżimu sanitarnego zgodnie z aktualnymi instrukcjami.

W zakresie organizacji Zespołów Interdyscyplinarnych/Grup Roboczych wskazane jest aby Posiedzenia zespołu interdyscyplinarnego organizować zgodnie z art. 9a ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, to jest w zależności od potrzeb, jednak nie rzadziej niż raz na trzy miesiące, a zadania zespołu interdyscyplinarnego wykonywać za pomocą zdalnych środków komunikacji z wykorzystaniem różnych kanałów komunikacji głosowej, tekstowej i wideo (np.: rozmowy telefoniczne, e-maile, wideo konferencje).

Rekomendowane formy kontaktu (tj.: telefonicznego, e-mailowego czy połączeń wideo) nie wykluczają - w szczególnych przypadkach – możliwości zorganizowania bezpośrednich spotkań, zaleca się aby spotkania przeprowadzać w sposób zapewniający wszelkie warunki bezpieczeństwa sanitarnego związane z ochroną przed SARS-CoV-2, a w szczególności: ograniczenie czasu trwania spotkania do niezbędnego minimum, zachowanie co najmniej 2 m dystansu pomiędzy uczestnikami, unikanie niepotrzebnych zgromadzeń w pomieszczeniach i ciągach komunikacyjnych, zdezynfekowanie i umycie rąk, korzystanie z maseczek lub przyłbic, zapewnienie swobodnego przepływu powietrza, zapewnienie dezynfekcji sprzętów

i urzędzeń biurowych przed, jak i po zakończeniu spotkania oraz częste wietrzenie pomieszczenia, w którym odbywa się spotkanie.

13. PODSUMOWANIE

Tradycyjny obraz polskiej rodziny to miejsce odpoczynku po trudach codziennego dnia, oaza ciepła i spokoju, gdzie można się schronić i poczuć bezpiecznie, to miejsce do którego z całą pewnością przynależy się, broniące nas od zła i cierpienia świata. Niestety, ze statystyk wynika, że dom rodzinny może być też miejscem, gdzie można doznać wielu krzywd. Dla wielu osób przemoc jest w pewnym sensie sposobem wychowania, normą stosunków społecznych. Aby temu zapobiec konieczna jest identyfikacja rodzin, w których występuje ryzyko przemocy i zmotywowanie ich do skorzystania z dostępnej formy wsparcia, pamiętając o tym, że kiedy dojdzie do tragedii jest zazwyczaj za późno aby pomóc. Istota przemocy jest związana z faktem wykorzystania przewagi siły i władzy, dlatego gdy pomagamy ofiarom, ważne jest z jednej strony wzmocnienie jej, a z drugiej osłabienie sprawcy. Mając na uwadze powyższe, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie wraz z partnerami Programu będzie czynić starania, aby zmniejszyć liczbę dramatów rozgrywających się w zaciszu 4 ścian własnego domu. Specyfika problemu przemocy powoduje, że tworzenie systemu przeciwdziałania temu zjawisku jest zadaniem złożonym i trudnym. Pomoc osobom doświadczającym przemocy, a jednocześnie skuteczne oddziaływania na sprawców przemocy wymagają szeregu zróżnicowanych, odpowiedzialnych działań opartych na wiedzy z zakresu wielu dziedzin i wykorzystujących kompetencje szeregu instytucji. Świadomość tego pozwala jednak dostrzec nie tylko ograniczenia czy problemy, ale także mocne strony i zasoby tkwiące w środowisku lokalnym, wykwalifikowanej kadrze pomocy społecznej oraz kadrze innych podmiotów zaangażowanych w sprawy dziecka i rodziny, respektującej w swoich działaniach prawo każdego człowieka do życia w środowisku wolnym od przemocy, zapewniającym szacunek dla jego podmiotowości.

14. SPIS TABEL

1. Dane Komendy Miejskiej Policji w Gorzowie Wlkp.	8
2. Dane z Zespołów Interdyscyplinarnych ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie z terenu Powiatu Gorzowskiego.....	9
3. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska karta za rok 2020.....	14
4. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska karta za rok 2019.....	15
5. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska karta za rok 2018.....	16
6. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska karta za rok 2017.....	17
7. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska karta za rok 2016.....	18
8. Dane z Komendy Głównej Policji – Niebieska karta za rok 2015.....	19
9. Analiza SWOT.....	21
10. Opis zadań	25